

प्रवेश सं०

विषयः धर्म शास्त्रार्थ

क्रम सं०

नमः श्रीं शांति चक्र की भाष्यम्

ग्रन्थकार रामचन्द्राचार्यः

पत्र सं० २-२७

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) २६

पंक्ति सं० (पृष्ठे) ३२

आकारः श्री ४५

लिपिः देवनागरी

आधारः का.

सं० १-८४७

वि० विवरणम् अष्ट

पी० एस० यू० पी०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--५० ०००

13896

अ. ८९६९

५
३५२५

धारणारभ्य तत्पश्चात् याया संख्यातया समातिदिनानि यस्मिन्कालेन
मिति समासः तथा च ॥ अयमर्थः ॥ गर्भधारणमासमादि ज्ञत्वा यन्मासा
भ्यंतरे गर्भं विनष्टि स्तन्मासे संख्याया समदिनानि ति ॥ अत्र यद्यपि विशेष
षण्णेकं तथापि चतुर्थमासमारभ्य षण्मासपर्यंतं दृष्टव्यं ॥ आद्ये मासे
त्रयेत्येवं विशेषेण त्रिरात्रमातुः ॥ सपिंडानां तु नाशौचं ॥ तथा मरीचिः ॥ गर्भं कृ
त्यो यथा मासमविरेतू न मे त्रय इति ॥ अविरे आद्ये मासत्रये ॥ उत्तमे
आह्वाने जातौ त्रयोदिवसा ॥ आशौचं वैदितवस्युः ॥ मासत्रये अहमिति जा
तमेकैः ॥ अष्टम्यंतरे पि ॥ स्त्रावे मातुस्त्रिरात्रं स्यात्सपिंडाशौचं न मिति ॥
एवं मातुः शौचं न मिति ॥ एवं मातुः शौचमभिधाय सपिंडानामाह ॥
स्तानशुद्धाः सपिंडा इति ॥ सपिंडाः सप्तमपुरुषावसानास्त्रानेन शुद्धाः स्यु
हुः ॥ सद्यः शौचं सपिंडानां गर्भस्य पतने सतीति स्मरणं ॥ एवं सपिंडानां

यथैतुमासादित्रयेविशेषणस्यः शौचेप्राप्तेपंचमंषयोरविशेषणमाह
 त्रय इति । अक्तमासानामध्येपक्षमास द्वयंपंचमस्य द्वारयेतत्रसंपि
 उच्चिदिनमभ्युदयः स्युरिसंबंधः । पातेमातुर्थयामासंपिआदिनादिन
 त्रयमिति स्मृतेः । अत्रेमातः पंचमस्य षष्ठ्येति नियननात् । पातशब्दः पंचम
 षष्ठमासोपसङ्गपरः । अतः षण्मासादूर्ध्वं सप्तमासममासयोः स्मृति
 नस्यात् । अशौचमिति शेषः । स्मृतिप्रसूतो जननंतवैवेतिसूतिवत् । प्रसवति
 मिनंदशाहं नाव्यनिमिनिमित्तियावत् स्मृतेर्दशाहशौचमिति नता ॥ १ ॥
 शाहं शौचमाशौचं संपिउभुविधीयते । जननेत्येवमेस्यान्निपुणं शुद्धिमि
 छतामिविमदृक्कावसिद्धा ॥ तथा स्मृतिः ॥ षण्मासाभ्यंतरं यावज्जनं स्वाव
 नयेद्यदी न दामाससमैसासौ दिवसैः शुद्धिरिष्यते ॥ अत ऊर्ध्वं स्वजातु
 कंतासामासौ च मिच्छत इति ॥ तथा हारितोपि ॥ जातमात्रे मृते मृतज ॥ २ ॥

तवासपिंजानोदशाहमिति । एतस्य चतुर्वर्णसाधारणतामाह । चातुर्व
 र्णस्य तुल्यमिति । एतदशौचं चतुर्वर्णवर्णानो तुल्यं यमेव स्मृतिर्येकेकेचर
 निमित्तममपीसाधारणं भवति । नात्र अश्वनवर्णैः ततो विशेषः । न भवेत्
 मिदमेव तुल्यं यमेव स्मृतिर्येकेकेचर विशेषोपरतिनिमित्तमपीसाहवयसिति । यदयो
 विशेषोपरतिनिमित्तशौचं वर्णविशेषोपादानराहित्येन विहितं तदपि वा
 तुर्वर्णस्य तुल्यं भवति । तदुक्तं व्याघ्रपादमुनिना ॥ तुल्यं वयसि सर्वेषाम
 तिकांते तथैव वेति । अत्र स्पष्टं पुरुषमिह ते इत्यनेन परपुरुषमिहिते जननी
 व्यतिरिक्तानामाशौचाभावेदिति ॥ १ ॥ एतदशौचं सवनिमित्तशौ
 चेद्वितीयवृत्तेनाह । तन्माशौचांतराले यदि शिशुन शनं नार्त्तयुद्धं काले
 निःप्राणो निःपतेद्वा जननं जनितमाशौचमस्यैव तस्मै प्राकृताभिहितं ना
 भिनिधनमुपगतं स्यात् हेलेव शुद्धिः सर्वेषां स्मृतिकायास्त्विह च सक्तवैवे
 तदुद्धिः स्युसद्यः ॥ २ ॥ जनेति । तन्माशौचांतराले जन्माशौचमभ्येनालव

धर्म्मकालेनालक्षेदनानंरंयदिशिरोनीशानमुपरमः स्यात् वायवाणिः
 प्राणः प्रणो र हितो नि पतेर्निगहेत्तदाजननमिति नमनिमित्तमाशौ
 वंस्त्रस्त्रेति पूर्णमस्त्वाव नशावाशौवनजननाशौचमिवृत्तिः किंतु जन्मा
 शौचैवैवशिभु परमनिमित्तानि दृष्टिर्भावाः तदुक्तं ब्रह्मसुता ॥ दशा
 हाभ्यं तरे बाले प्रमीषते तस्य बांधवैः ॥ शावाशौचं नूनं न्यस्त्याशौचं वि
 धीयते ॥ इति ॥ यदि वेजनानां रंनालक्षेदनात्वाहनिधनमुपगतं स्त्रीह
 सत्रं कपिप्यादीनां ग्रहे केन शुद्धिः स्यादिति शेषः ॥ इदं विषये सति प्रायो
 मातुः सत्रं लेकं संहरां दशाहं वसवनिमित्तं स्यात् ॥ शावाशुद्धिस्तु सद्यः
 ४ व प्रसवनिमित्तमेव भूतिनशावाशौचमिति भावां जीवनजातो यदि ततो म
 तः स्तनपेयतु ॥ स्तनं सत्रं लेमातुः पित्रादीनां त्रिरात्रं ॥ इति ॥ यावन्नछि
 धनेनालेनावात्रात्रातिस्तत्रं ॥ छिन्नेनाले ततः पश्चात् स्तनं तु धीयते ॥
 इति वचनात् ॥ २॥ १० वं ॥ कालचिरोक्षेण दशाहागाशौचापवादमभिधा ॥ ३॥

यवयोवस्त्राविशेष एतदपि तदपवादस्तत्तयवत्तेनाह ॥ ३॥ स्नानं प्राणिनि
 स्नानं प्रज्ञामतो कांशानजननतोहः परेतेश्रिदग्धं दग्धेलेत्रापि सद्यस्तु
 परिदिनमाय्यत्तश्चोत्तमूल्या सञ्चोलेतु त्रिरात्रं त्रिदिनमितरथाप्यायत्त
 ज्ञानशौचं मातपित्रे सुवैपुत्रे त्रिदिनमदने सन्निधौ नष्टवेष्ट ॥ ३॥ स्ना
 नं प्राणिनिनामतः प्राकृतामकरणात् परेत उपरते बाले स्नानं स्नानमा
 त्रं वतं निमित्तशौचमिति तदुक्तं तदंतजननादवां कूपरते त्रेते श्रिदग्ध
 ज्ञानः एकुरात्रो अहस्त्वेदत्तं न्यासु बालेषु च विशेषनमिति याज्ञवल्क्य
 वनात् ॥ अदग्धे तु सद्यं शुद्धिः स्नानमात्रं ॥ आदंतजनानः सद्यश्चित्तवनात् ॥
 तदुपरिदिनमाय्यत्तश्चोत्तमूल्या तदुपरिदं तादृमादूर्ध्वं यावत्तिवर्षं वा
 करणरहिते परते दिनमेकाहं ॥ आचूरा नैशि कीमते रितिवचनात् ॥ जत
 वै उतु त्रिरात्रं मित्याह सञ्चोत्तमूल्या ॥ सञ्चोले प्राकृतामकरणात् सद्यः शौच
 मिति यां स्वः स्मृतौ ॥ नाम चर्णादूर्ध्वं तावौ ले परेत त्रिरात्रमां निरंतं शौच

कानात्रिरात्राष्टुद्विरिष्यत इति प्रवचनात् ॥ वर्षत्रयानंतरं यावदुपनयन
त्रिरात्रमिष्यात् ॥ त्रिदिनमितथाप्यत्रादिना इतरथा अत्रैवो लेपिरात्र
त् ॥ अत्रैवो लेपि संस्थिते तु परिवर्षत्रयादु उपनयनात् प्राक् त्रिरात्रो तथा
यमर्थः ॥ प्रथमादौ अत्रैवो लेप्यमावदुपनयनं त्रिरात्रम् ॥ वर्षत्रयं दुर्धमं
तत्रो तस्यापि यावदुपनयनं त्रिरात्रमिति ॥ त्रिरात्रमात्रादिशो दिति च
नात् ॥ एवं वयावस्था विशेषणशोचमभिधाय ज्ञात्वा शौचमात् ॥ त्रिरात्रो
वमिति ॥ तदुपरि उपनयनानंतरं ज्ञात्वा शौचं दशादि क्रमिष्यावत् ॥
दशरात्रे परमिति वचनात् ॥ एवमवशेषेणा जीतदेतमरतो मातापित्रो
रपि सद्यः शौचा विप्रश्नो न दपवादमात् ॥ मातापित्रोस्तु पुत्र इत्यादि
ना ॥ अदशने अजात दशने मातापित्रोस्त्रिरात्रमेवा ॥ बालानामजातदे
तानां अहाष्टुद्विरिति क्रयपवचनात् ॥ ऐतिकादपि मन्त्रादयत्तेत्या
दयः ॥ इति ॥ अतस्तत्र ॥ एतस्मिन् प्राज्ञमतोर्वाक्यदरीनजननतोहः
परतद्व्याप्तेनोक्तं ॥ सन्निधौ विभुमरतो वेदितव्यमिष्यात् ॥ संनिधौ ॥

रा. म.

४७

नयं पृष्ट इति ॥ सन्निधौ समीपेनेष्टावेष्टायस्य यास्मै नम्र इति यावत् ॥
असन्निधौ तु विभुमरतो ॥ त्रिरात्रशौचमेतन्न प्रवर्ति ॥ त्रिरात्रः ॥ तदु
क्त्या ध्वजपञ्चनिना ॥ उपनीते तु विषमंतस्मिन्नेवाति कापेजमिति ॥
॥ १ ॥ अथ न तु र्थयत्तमात् ॥ अनेष्टावेष्टासंज्ञे जनि कर जननी सो दरा
णां दशाहं यद्वा स्पृश्यत्वमेवाधिकमिह विषये शौचकं तु त्रिरात्रमासी
त् ॥ स्नानेन शुभे विपु रुष विषये ज्ञाति राक्षो रका जादवा ग्वाग्नेत रु
त्रिभिरुपयमना इत्यं गोत्रे स्वकं व ॥ ॥ तत्रार्धपद्यस्यायमर्थः ॥ जन्मत ऊर्ध्व
रुनष्टावेष्टाहर्णाद्विषये असंज्ञे गतसंज्ञे नम्र इति यावत् ॥ जनि करः पिता
जननी माता सो दरा भ्रातार स्तेषां दशाहमाशौचमित्युक्तः पक्षः ॥ गर्भस्थे जने
मातुर्दशाहं जाते उभयोः स्नेहान्नि सो दराणां मितियैव उपवचनात् ॥ पक्षो
तरमाह इति ॥ अथ नापित्रादिभ्यश्चिरं शौचेऽप्यस्य त्वमेवाधिकं तत्र पक्षः ॥
सूतकर्मण्यधिकारि लक्षणे त्रिरात्रं संपिडेः सह समान इति भावः ॥ एतच्च
पक्षे द्वे त्रिरात्रं दशरात्रं शौचमाशौचमिष्यते ॥

ऊन दिवर्षा दुनयोः सूतं मातुरेव ह। त्ये तद्या ख्यान समये। विज्ञाने भूरा
याथैः सष्टी जते भू। अस्त्री ये भुव यो वस्त्रा विषा दाशौ च विरोधमाविः करोत्यु
नरार्धेन स्त्री भित्ति। नाम करण दूर्ध्वं सौर का ला दर्व क्रियाव सौर का लं मत्ता सुखी
सुखन्या सुत्रि पुरुष विषये यावत् त्रि पुरुषं यो हातिः स स्नानमात्रेण शुद्धे त
अत्र स्त्री पुरुषे विषयतरे रस्यने न कन्यानां सापि प्राये पुरुषं। अप्रता ना तु स्त्री
एतं त्रि पुरुष विहाय त इति वसि होक्त मभिमतं। एतया सद्य शो बं अयुडा यो
न कन्यायां सद्यः शो बं विधीयत इत्या पस्ते वेत्ति शेषम्। चडा करण
दनं तं रे वाग्ना दर्वी गहा एव हेन हातिः शुद्धे इति त्वं ल संबं धः। अहस्त्र
एतं कशा स्तु वा ले शु। च विशेष नमिति स्मरणा त्। त्रिभि रय व मन ना वा
गना दूर्ध्वं मय मना दिवा ह दर्वी रु न तुं परि ए तु गो त्रे स्व बं च वि तु गो त्रे वि
भिद्वैनेः शुद्धे वा इयं च शुविः स्त्री एत मस्कृ तानां तु च्य हा शुद्धी
ति बोध याः। य यो क्ते नै व कृत्वेन शुद्ध तितु स मौ ना म य म न कृत्वे इति व्या
॥ १॥ एवं वा तुर्वर्ण साधारणी शुद्धि मुक्तावर्ण विशेष ए दशा रु शौ ना प वा दं ॥ १५॥

पंचम वत्त पूवार्धेन ह। जन्म न्यो जे त मस्या व पिय दशा निशा द्वा दशा हा नि प क्षे मा
सं वर्णाः क्रमेण मुचय ऊ विल छु ड जाति स्तु पक्षे मा वान प्रस्त्र ह य तौ वा प र म ति
कु ज जे पंड के ना सै ल्लरः स्या घोषि डो वि प्रु तु न्यै म त व ति य दि नं शुद्ध वि के व स द्यः ॥ १५॥
जन्म नीति। जन्म निज न ना शौ वे उ पे तः उ नी त य। क्तो प वी त सं स्कार उ पे त ए व उ तु पे
तः त स्त्र म स्तो उ प नी ता दि म र ए बा ल ए द य च लारो व र्णाः त्रु ने ए द शौ नि शा दि
का ज म शौ व यः स्युः। बल शो द शौ हा। त्रि यो द्वा द शौ ह। वैश्य पं द्वा। शूरो भा सं प
हृ द्र य मिति क्रमः। उ नी त ह तु पा क प स कि र्त्रे न शु श्रू णो षा दि वि हित कृते मो क्षा न
शा जः शूद्रः प क्षे पंच द शौ त्रि मे वा मु वि र्म तु मा स म। त्रै त्र स्व द्वा द शौ हा नि वि शः पंच
द शौ व तु। त्रिं द श दि ना नि शू द्र स्य त द र्धे न्या य व र्त्ति न र ति व च ना तः। द्वा नि मु त्त र
र्धे न कु ज सं बं धि पुरुष विशेषो पर मे द शौ द्वा शौ व प का द मा हा। वान प्रस्त्र र ति।
कु ज जे ख वै श्ये वान प्रस्त्र र ती या श्र मि णि प तौ व च तु र्था श्र मि ति। पंड के की वं च
पर म ति उ पर ते र्ध्वि वः स्नान मात्रे। शुद्धि कार ण मिति या व न्। यौ षि डो वि प्रु

त्रितरुक्षणाय मते वति दिनमहोरात्रमाशौचं युद्धे साक्षात्पुद्गलं तदुत्सर्गः स्ना-
 नमात्रेण शुद्धिरिति पूर्वोक्तसंबंधः। युद्धात्तेन कालोत्तरं मते नुदिनमेव शु-
 द्धिरुत्तुः किंतु। आत्रिणाये विपन्ना ये कोप्रितो गोयहपि वा। अहं वैवस्वत-
 नां वा एकरात्रमशौचं कृमिति स्मृतं ॥ ३ ॥ अहं वैवस्वत-
 संश्रमं हवस्य वाः सद्यः संतिष्ठते यत्तत्तं शौचमिति स्थिति रितिवचना-
 त् ॥ ५ ॥ एतत्तत्तानमेव शुद्धिनिमित्तमिति वदन्ति निमित्तमहोरात्रमनंतरमुत्स-
 र्गतो दशाहाद्याशौचप्रतीकविदेशाकालादिनेदमतदपवा रमाह ॥ शास्त्रे-
 तषष्ट्यनेन ॥ शास्त्रे ताने दशाहास्यभूतिविषयके प्राकृषिमासात्रि रात्रौ ॥ पक्षि-
 पक्षिण्याषष्ठमासादिनमिह नवमास्याततः स्नानमत्र ॥ स्नानदेशांतरं स्वयं य-
 पित्तविषये देशकालाविशेषास्वस्वमातुः सपत्न्या स्त्रिभिर्दिनमिदमतिशोच्यशौचं
 समानं ॥ ६ ॥ शास्त्रे शास्त्राशौचं वै दशाहास्यभूति दशाहादिके ॥ अतीतिशतिका ॥ ६ ॥

ते दशदिनानंतरं स्नान इति यावत् ॥ विषयक इति यस्मिन् देशे मतिस्तत्रैव हाने ॥
 त्रिमासात् प्रादुर्भूतममासत्रये त्रिरात्रम् ॥ त्रिमासनेतरमासोद्वेष्ट एमासादव-
 ष्मा संयावत् ॥ पक्षिणां पूर्वापरदिनभ्यो युक्ता रात्रि रशुद्धिनिमित्तं एमासात् ॥ ३ ॥
 द्वायवन्तवमासासपर्यंतं दिनमहोरात्रम् ॥ ततो नवममासादूर्ध्वं स्नानमात्रं स्यापि
 तिसंबंधः ॥ देशांतरं मतिश्च वहे शेषेण त्रिमासादावपि स्नानमेवेत्याह स्नान-
 देशांतरं स्मरति ॥ मासत्रये त्रिरात्रं स्मादवषमासे पक्षिणां तथा ॥ अहं सुनवमाद-
 र्वागूर्ध्वं स्नानेन शुध्यंतीति वदत्यवसिष्ठवचनात् ॥ देशांतरं मते नुत्सर्गमाह वि-
 वेवं स्नानसेयतौ ॥ मते स्नानेन शुध्यंति गार्हस्वावेव जात्रिण इति स्मर्यते तरादृश-
 तरेत्तत्तं तत्तत्तत् ॥ अहं स्वयं ॥ मलानद्योतरं यत्र गिरिवयिविधापकः ॥ वायो-
 यत्र विनिघ्नं तेत देशांतरं मुख्यते ॥ देशांतरं बदेत्येकैष विधायो जनमायतं ॥ त-
 रिंशद्दंत्यये त्रिशद्व्येतैव वा ॥ एतदिति ॥ एतस्याप्यपवादमाह ॥ अपित्तवि-
 शेष इति देशकालाविशेषा सर्वदेशे सर्वकाले वपितुश्च मरणे लुप्तानां स्वस्व-
 जानि विहितं दशाहादिकमेव पित्तविषय इत्यत्र पित्तशौचं विषयैव स्येति समा-
 सः ॥

पितरौ चैव नौ स्यातां दूरस्थौ पितृपुत्रकः ॥ श्रुत्वा तद्दिनमारभ्य दशो हस्तकं भ
 वत् ॥ इति वचनात् ॥ अपरमात्रं विशेषमाह ॥ मातुं स पत्नी त्रिदिने मिति ॥ अरमा पर
 तदिमतायां पुत्रस्य दशो हस्तविशेषेण नवममासाहर्षमपि विरात्रमनुकुं
 पितृपत्न्यामेतायां मातृवर्जं शिद्धिं जेतुं ॥ संवसरे व्यतीते तु विरात्रमनुकुं
 र्जवेत् ॥ इति ॥ अत्र शाब्दयहो ॥ नात्किं ते जेतुं नाशौ ने श्रुतिर्न वेदिं सुवि नि ५
 तां ॥ नाशौ ॥ नाश्रुतिः प्रसवाशौ वेद्यतीते प्रदिने श्रुतिदेवतेन ॥ एतदतिश्रु
 ताशौ च सर्ववर्णसाधारणमित्याह ॥ इदमतिश्रुताशौ च समानमिति ॥ इदं
 ति श्रुतिरिति ॥ क्रमः ॥ तस्यैवं व्यतीते संवत्स्रामने सर्ववर्णसाधारणमित्यर्थः ॥
 क्रोषितक्रोषेण स्यादश्रुत्यत्मेव हि सर्ववर्णसंस्मृतं तत्रैवं दत्तौ दत्तं श्रु सं ५
 विशिष्टवचनात् ॥ त्वय्येव सिसर्गं श्रुतिं क्रोते तथैव जेतुं साधु प्रदवयेना
 वेति ॥ एवं श्रुतेत्यनमतशौ नमस्कोत्सुताशौ श्रुतिना अपि तां मातृशौ नमा
 ह सप्तमदिनि प्रियं नैः पित्रो रित्यादिभिः पित्रो र्गते समुदाप्रसवमरणयोरे
 करात्रे त्रिरात्रे स्यातां पित्रादिक्रानामपि चैतमरणे व्यहृदुष्यास्त्रिरात्रं ॥ ११ ॥

तेषामर्थमातामहदुहत्सुतश्चाश्रित्य त्विच्छायां स्वस्वस्य पुत्रात्रे वि
 त्रिदिवसमश्रुतिः सो दक्षस्तुर्भयत्रा ॥ ११ ॥ पित्रो र्गहे मातापित्रो र्गहे समुदाप्र
 सवमरणयोः सम्यक् व्यहृदुष्य परिणीतायाः ये प्रसवमरणयोः पित्रादिना
 नामेकरात्रे त्रिरात्रे स्यातां ॥ यदा पितृमातृगोहे समुदाप्र परिणीता क्रम्या प्र
 स्तामातृवामनवतितदा तस्याः पित्रादिका नो क्रमाद्रेकरात्रे त्रिरात्रं प्रसवे ए
 करात्रं मरणे त्रिरात्रमित्यर्थः ॥ अत्र पित्रो र्गहे इत्यनेन मर्त्यगोहे प्रसवाया
 मरताया वा पितृपत्न्यामाशौचाजननाभावः दक्षितः ॥ तथा पुत्रवने ॥ सं ५
 स्तेनाश्रुस्त्रीषु नाशौ च पितृपत्ने तत्प्रसवमरणे व्यहृदुष्यते गोहे स्यातां तदेकरा
 त्रं त्रिरात्रं वेति ॥ अथ पितृमरणे व्यहृदुष्याः स्त्रिरात्रमिति ॥ अत्र ॥ अथ शब्देना
 धिकांशं तरसूचना व्यहृदुष्याः परिणीतकन्यकायाः पित्रे मरणे मातापित्रो
 र्गहे मरणे त्रिरात्रमपि त्रिरात्रं परमेस्त्रीणां मृता नोक्तं यमैव ॥ त्रिरात्रं तैव श्रुति
 स्यादित्याह नवागचान्यमरति वदयात्वं वक्तव्यवचनात् ॥ त्रैतच्छायां यमो

वि. प्र. १

तामरुद्रहिसुतश्रोत्रियसिद्धसकाज्यसस्त्रोयेषुत्रिरात्रोऽपनयन
पूर्वकंवेदाध्यायकृत्श्रोत्रार्थः एकशोखाध्ययनक्षमः श्रोत्रियः इति
गार्ध्वर्वादिपक्षकर्मज्ञानासंप्रदायान्मोयजमानसहितः ॥ शेषाप्रसिद्धं
क्षोः एतेषु मतेषु त्रिरात्रं माशौचं त्रिदिवसमभुक्तिः सोदयस्तनययेति ॥
सप्त सोदयः पुरुषानेतरे सप्त पुरुषावसानाः समानोदकउपययजताशौचे
शावाशौचेव त्रिदिवसमेवाभुचिरभुक्तिः स्यात् ॥ तथा च यदहस्वर्ति ॥ अ
हं माहावर्त्य श्रोत्रियेष्टाभुचिर्भवे ॥ इति ॥ तथा त्रयेता ॥ अ ॥ मते बलि
येष्टाभुचिर्त्रिरत्रेष्टाभुधतीति यदयत्तव ॥ योषि ॥ संस्थिते पासेणी
रात्रिं तात्रेभजनीसुतासंस्थिते त्रिरात्रं स्यादेव धर्मो व्यवस्थित इति
यत्तु ॥ तत्रागमपुरविजमयेकादकांतां त्रिरात्राभुक्षिष्यते ॥
वस्यतीति ॥ येति यत्तु ॥ इति ॥ इति मनुः ॥ अथाष्टमं वत्तं ॥ पक्षि
प्राशोक्तमस्ति कुरुद्रहिसुतसंज्ञाध्यायिबं धत्रयांते वासिष्ठसुमि

[illegible]

पतितस्य न संक्रोशः ॥ मातुर्विशेषमाह पितुरुपशमन इति ॥ पितुरुपशमने पि
त्राशौचमप्येमात् यत्सौमातुर्मृतं तातिसंनतं पत्नी एव अधिकार्येन यावदशाह
ध्रुवे जायते ॥ तथा च ॥ मृत्युततः मातर्यग्रे प्रमीता यामभ्युदये ध्रुवेने पिता ॥ पितुः
शेषमाह ॥ अतः मातुः कार्यं तत्पक्षिणीति ॥ १०॥ अथ एकादशौ च नो सर्वस्व
नि ॥ तस्य कोशो नमंतर्थाद्व्यतिमिदं जेवेण अदिदीहाह दाहिताशौभरणदिवसे
ताम्यत्र कार्यं दशोभय चूर्णास्नातासवे जे विहितं तस्मात्तु वाचहृकाः स्मृतिना
मंत्रिता तत्रेन मृता पितृसुररक्षणं निजति ॥ अथ ॥ ११॥ सर्वमिदमाशौचं य
॥ १॥ जेते तस्य च प्यविहितं तानेन यतित दशोभमाशौचं अदिः ॥ ननु ज्ञानदेवादा
यथाह ताव भित्तिकापतः तुरागनादाह ताशौच इदमाशौचमाहिताशौचाश्रिके
प्रत ॥ १॥ तावति ॥ अतः दशाहं कृत्वा न भरणदिवस इति ॥ अथ यत्र नाहि
ताशौचं म ॥ १॥ तावत्तु वाचहृदि न सादित्यर्थः ॥ ज्ञानप्रमत्तवर्को तैः स
शौचं चकार ॥ त्रिमाः ॥ अदिः संवयनं दाहाश्च ताह सुयथा तिथिः ॥ अत्रि शोच्यमानः ॥

११११

अथ ॥ जेते मृतस्यो दुर्धर्मवतितदाहर्षं आत्येति ॥ अथ दशौचसंवेते स
वरूपे ॥ १॥ जितथास्नात्वा विहितं हुतं स्नानं कृत्वा धौकस्वाधिकारदत्त
क ॥ यिदं दशावायिग्यास्तुर्तीयतिविशेषः स्मृतिकामिश्रोभमाह स्मृतिज्ञ
ति ॥ १॥ स्मृतिकामिश्रोभमाह स्मृतिज्ञ
ज्जातशुभं ॥ अथ तिष्ठति भावः एतच्छ्रुत्वा प्रसवे पुत्रप्रसवे विशेषमाह विशि
ति ॥ १॥ अथ तिष्ठति भवः एतच्छ्रुत्वा प्रसवे पुत्रप्रसवे कार्येन चाप्यान
शुभं जतं तावत्तु वाचहृदि न सादित्यर्थः ॥ ज्ञानप्रमत्तवर्को तैः स
शौचं चकार ॥ त्रिमाः ॥ अदिः संवयनं दाहाश्च ताह सुयथा तिथिः ॥ अत्रि शोच्यमानः ॥

त्यत्राभ्यं असवर्णं मसपिंडं निहिलं द्वयसमं सुवि क्रोचवति। प
तदहोरात्रमनद्रुहवासिना तदन्नं भोजिनी ज्ञेयम्। तथा वमनुः। अ
सपिंडं द्विजं प्रेतं विप्रो निहिलं ज्ञेयं बुधवत्। विध्यति त्रिशवेण मातु
रातीत्युवाच वातः। यदन्नं मज्जितेष्वां नुदशाहेनैव भुध्यति अतर्
नादशुक्रं वनयंतस्य गृहं वसेत्। अथास्ववर्णं स्नहं कशा त्निह
त्यनद्रुक्रशौचः। यज्जातीयस्य निहं रणांतद्रुक्रशौचः। तथा हि। अ
तिगच्छेत्तु निहं रज्जुनामासमं भविः। तथा। शूद्रश्च द्वालेन द
दशरात्रमित्युज्जयेत्। एवं अवरश्च द्वालेन। पूर्ववर्णं मुपस्येत्। पूर्वा
यात्रावरंतत्र शौचं क्रमाशौचमिति वनात्। अत्र निहं रणे परस्पर
शब्दाभ्यां ज्ञेयं यदहं न ज्ञेयम्। एतस्याप्यपवादमाह। अथानायासि
ति। अनायासेन निहं रणं कुरु शतफलभास्यं वत्। अत्र वै नैव भु
ज्येत्। आद्यं कुरु ज्योतिशेन। आद्यं व

स्तानं। एयं त्रिणस्त्रानां नंतरमाशौचमिति वृत्तिः प्रतियोगिता। यथ ह
रात्रं रात्रौ। अनायासेन ज्ञेयं त्रयेव हं तिदिजातयः। परेपदे यत्फलम
नपूर्वं ज्ञेयं तिते। नंतरं कामभुवं किं नित्यापवाशुभं कर्म ह्ये। जलावगा
हनात्ते प्रोक्तयः शौचं विधीयते। अथ अलवारिणां विशेषमाह। नीला पा
ध्यायमाता पितृपरमगुरुन ब्रह्मचारि न होषीउपाध्यायादीनिहं रणवल
नारन दोषा दोषभा अभवति। ब्रह्मचारी वतान्न भक्ष्यत इति। अथार्थपि
पाध्यायानि सापिब्रतीव्रतीति। यासु ब्रह्मचर्यवचनात्। अत्र निहं रणे दोष
माह। तेभ्यो न्यं निहं रणे स्य व्रतमपि विततं भ्रश्यते। अथ मेवेति। तेभ्यो उपा
ध्यायादिभ्यो न्यं निहं रणे स्य व्रतं वारिणां विततं विवृतं व्रतमप्यवश्यमेव
भ्रश्यते ब्रह्मचर्यं युता भवतीति यावत्। ब्रह्मचारिणः शौचं कर्म ह्येव त
निहं रणं भ्रश्यते। अत्रापि वारिणां विततं विवृतं व्रतमप्यवश्यमेव
शौचमुक्ता नुगमनाशौचं त्रयोदशेन वृत्तेनाह।।।।। तुल्ये अथानुयाने वसन

सहितं कौभस्यवानुत्पत्तौ वक्षिं स्पष्टं ज्येष्ठांशुभुधेदिनममुविहीनवर्णानुया
 ने॥ पक्षिण्येकांतरा नुव्रजन इह न वेद्यं तरत्वे विरात्रं जलास्नात्वा सुनया
 मसुयमनशतं सर्पिंशो रशो युक्युः॥ १३॥ तुल्यो ज्ञानुपा ने ब्रह्मणस्य ब्रह्म
 णानुगमनं तुल्यानुया नम्॥ एवं विद्यादेरपि स्वस्ववर्णानुयातं तुल्यानुया
 नम्॥ उक्तं श्रुतानं तु क्वचिपस्य ब्राह्मणानुगमनं तथा वैश्यस्य मद्रजोऽप्यसि
 णात्तु विद्यानुगमनं मद्रस्य ब्राह्मणो द्वितीयः वैश्यानामनुगमने॥ तत्र तस्मि
 न्नोक्तं श्रुतानं तस्मिन् अनेव सने सदिते कः सवस्त्रः अने सिनद्यादावापु
 त्यस्नात्वा वक्षिं स्पष्टं ज्येष्ठांशुभुधेत्॥ त्रिसदमेतद्वाक्यार्थक्यने॥
 त्रवरा अन्त्येष्ट्यात्रे तैज्ञातिन्येहातिमेव वा स्वाभ्यासयेत्तस्य धर्मिष्ठ
 तं प्राशयि ॥ तत्र विमनवपनं मूलं वेदितव्यं॥ होमानुगमनाशौ वमाह॥ अथ
 दिनमशुभं विहीनवर्णानुयाते ब्राह्मणो द्वितीयानुगमने तत्रिपस्य वै
 श्यानुगमनं वैश्यस्य मद्रानुगमने त्रिपथनृगं ता ब्राह्मणदिनमहोरात्रमशु

११३१

वि

चिरशुभं पक्षिण्येकांतरं ति॥ एकांतरा नुव्रजने ब्राह्मण
 स्य वैश्यानुगमने॥ त्रिपथस्य मद्रानुगमने पक्षिणिमशुभं वेत्त॥ अंतर
 ले ब्राह्मणस्य मद्रांशुमेने त्रिरात्रमनुगंता ब्राह्मणे शुद्धिर्भवति॥ दि तिसं
 धः॥ त्रिरात्रानंतरं तस्य माहो ह त्रिरात्रं जलानंतरं सुनद्यामुत्तमजले स्ना
 त्या सुयमनशतं प्राणायामशतं जला सर्पिंशो रशो ह तप्राशनं च कुयुः॥ ततः शु
 भुद्वा नवंतीत्यर्थः॥ तथा च पराशरः॥ पितृभूतं तु यः शुद्धं ब्राह्मणे ज्ञानदुर्व
 लः॥ अन्त्येष्ट्यात्रिपथमा नं स विरात्रेण शुध्यति॥ त्रिरात्रे तु तथा पूर्णं नदीगुहा
 सद्गमः॥ प्राणायामशतं ग्लेहत्या ह तं प्राशयि शुध्यति॥ १३॥ अथ तैत्तिरी
 रावन्तं॥ तातां वा वाच्यं कुर्यात् न जज्जति तदो ब्रह्मचारी तदीयाशौचा येभ्यस्तु
 तदः पुनरुपनयनं नाधिकं कारयेत्॥ अस्ति अतिलक्षितिकेभ्यो यदि दद
 तित दातव्यमुक्ता मुभास्तु कुमुः॥ त्रिपथं वा धमदहन विधौ तं तमेवाशुभं

वन्ति ॥ ११ ॥ तातः पिताश्रुवाभाताश्रुवयोः गुरुः एभ्यो यो बलवारीश्रुते
जलति जाददति। सञ्जलेन जलति दै एवं विधौ बलवारीत दीपाशौ चो
भवति। तदीयाशौ च शुद्धाशुद्धो भवतीति भावः ॥ अत्रैभ्यस्तु तद्दोः न तन्
तति तदस्त दीपाशौ चः सत् आशौ चोते पुनरुपनयने अधिकं कारयेत्ततः शुद्धो
भवतीति त्वनिसंधिः ॥ एतच्च ॥ आचार्य पित्र्युपाध्यायान्तिर्ह त्वा पित्रोतीत्र
तीश्रुद्रां चैव न प्रीयान्तयतैः सह संविशेदित्येतद्वा स्याने भिन्ना चरायां
स्पष्टीकृतं ॥ अन्ये विवि ॥ अन्ये बलवारी व्यतिरिक्ताः अज्ञातिभ्यो यद्यनस
जलति लाव ददाते तदा तत्पुत्राशुभाः ॥ तदीशौ च भजस्युः तदीशौ चैवैव
शौ च यंतः स्युरिति तीसर्थः ॥ अधिकं च त्रयं कुमुः स्नातः शुद्धान्वतीति
भावः ॥ अत्र मदन विधाविति यदा धर्मनं दाहकास्तदा तमेव भावत्रा
मुवन्ति तेन तेनाः मेन तु ल्या भवतीत्यर्थः ॥ एतच्च नो तमस्तर्पयेन्नीचं
त्यनंत भोदनिर्णीता ॥ ११ ॥ अथ देशांतरम् तस्य शरीरा लानेव दाहविधिः ॥ ११ ॥

अथ पंचदशवर्षनाह ॥ पाजारी माहितायेः प्रतिष्ठितमथवा स्थितिदग्धा
शाह्याशौ चानातयः स्युः स्ततश्च रत्न एणं वीत्या एषा त्तिवृक्षः ॥ अथो
विज्ञायशौ चैसल ददममं स्तावदशौ च लक्ष्म्या धावनेषो तदं व्रतमपि च
इतो दनेत्वे कशत्रयः ॥ ११ ॥ आदिना मेरुः स्तिभिः प्रतिष्ठितं अस्नात दलाजे
शौ न कदिग्लोक्त विधिना पाजारी प्रतिष्ठितं अस्नात दलाजे
काशौ चानास्युः ॥ ततश्च रत्न एणमनादिताश्रीनां पाजारी दिप्रतिष्ठितं अस्नात
यस्त्री एषा त्तिवृक्षः ॥ दिनत्रयमेवाशौ चैकुरुं रिति भावः अत्रैभ्यस्तु तद्दोः न तन्
भवत्वं ॥ आदिना ये अस्मदसन्निधये पुनः संस्कारस्तदाशौ च दशौ च शौ
चमिति ॥ तथा ॥ सुपिष्टेर्जलं निक्षेपेदग्धवाश्रुते द्वाग्निना ॥ अलो स्वर्गो यतो
लायस्याहेसु लोषकं धवेः ॥ एवं पर्णशरं दग्धात्रात्रं मशु विर्भवेत्तरि मले
अस्यो विधादिना ॥ अतोः ॥ अस्य कुल्यो दशा दशौ च तं गदेदं वारमदनमममन
मदनं जज्ञाता वदेवाशौ च धत स्यात् ॥ एतेषां यावत्कालमाशौ चंतावदिति

यावत्तदन्तेऽशौचोत्पत्त्यस्य द्रव्यं विहितं तद्रूपमपि वदेत्। कुर्वीत।
 उभयत्र दशाहानि कुलस्थानं भुंजते रतिनिमित्ताचारणादिति भावः।
 तदन्तित्वेन शत्रुमिति व्रतसंविदेः सहस्रोदने एव शत्रुमहोरात्रमाशौचं
 स्यादित्यन्वयः। तत्राचकारस्वरः। मन्त्रस्य बोधः। सार्द्धं त्र्युत्तरपरिवे
 दनं। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 प्रत्याविशौचशब्देनाशुचिना वाचिना स्पष्टत्वरूपसुप्रतीतो ज्ञाता यो ज
 न्माशौचेतदपावादोऽशौचवृत्तेनाह। तत्राचकारस्य तातो न प्रवर्तितुल्यमर्थमा
 त्र। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 शस्त्रोपरीतो महति नयदिसंवापनं वचनामाशौचो वेत्तस्योपरि साध्यवृत्तं
 हजकोर्दस्यो गच्छेत्तदहोरात्रं। तत्राचकारस्य तातो न प्रवर्तितुल्यमर्थमा
 त्र। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 त्र्युत्तरपरिवेदनं। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।

५ पूर्वोक्तस्योपरि

स्तोत्रादौ विदुः। तत्राचकारस्य तातो न प्रवर्तितुल्यमर्थमा
 त्र। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 त्र्युत्तरपरिवेदनं। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 त्र्युत्तरपरिवेदनं। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 त्र्युत्तरपरिवेदनं। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 त्र्युत्तरपरिवेदनं। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 त्र्युत्तरपरिवेदनं। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 त्र्युत्तरपरिवेदनं। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 त्र्युत्तरपरिवेदनं। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।
 त्र्युत्तरपरिवेदनं। वर्जयेत्तदहोरात्रं शत्रुमाह विदुर्मेव। इति ॥१५॥ तत्राचकारस्वरः।

श्रीः ॥ त्रिवनुः पञ्च दशभिः स्थवरावर्णाः क्रमवित्तिदेव जयमनात् ॥ अथ
 गुरु स्वगृहे न पत्न्या दासी दास्योः राक्षसाङ्गं ॥ अथैत्यधिकारो तत्र ॥ गुरु
 विः स्वगृहे सन्नाथो दासी दास्यो राक्षसो वै स्वानामेतरमस्थिता नो भवती
 तिसंबंधः ॥ १६ ॥ अथ सप्तदर्शकत्वे ॥ अग्निनोपात्तयोस्तु विद्वज्जिवरणादु
 दासादिज्ञानोस्त्वाम्याशौचरुसंख्या समदिनगमनादूर्ध्वमस्यक्तुसंक्रम
 जाते पत्येव तस्मिन् नृनश्चिबते मंगलार्थं युयोग्याः सर्वोशौचै स दा नो भव
 तेव निश्चलचर्यस्थितानो ॥ १७ ॥ अन्तेनोपात्तयोरुत्तदानेन ॥ गृहीतयोस्तु
 पुनर्दासी दास्यो विद्वज्जिवरणादु विनयगमनादूर्ध्वमस्थितानो भवती
 तिसंबंधः ॥ गुरुदेन पूर्वस्मादिशो दर्शितः दत्त दासादिज्ञानोस्त्वा
 म्याशौचाह संख्या समदिनगमनादूर्ध्वमस्थितानो भवतीत्यनेनैव संब
 धः ॥ आदिशदेन उच्यते नमाङ्गं तानां संग्रहः स्वामिनो मा म्याशौचदि
 नानि ते यो रा संस्था तथा ॥ संख्या या सप्तसंख्य दिनानि ॥

तथा ते प्रांगमनादितिक्रमेणादूर्ध्वमित्यर्थः ॥ अत्रान्यतोत्पन्नेनादास्यस्वसा
 म्याक्रमेणैव स्पर्शनोपगताननु भवेत्कर्माधिकारे ॥ तथा ह विज्ञायादस्याः प्रे
 से क्वचित्तमस्थितत्वं मासमित्यतस्तु स्यष्टमितियावत् ॥ अत्र दासां
 शौचसंयम्यते ॥ गर्भदासो भक्त दासस्त्रहाकुक्षिरेते स्युः ॥ तथा
 दासा दासस्य अस्वीये यस्य वर्णस्यो भवेत्तत्तदूर्ध्वमस्त्वौचं दासी
 मा संसृजतं ॥ इति त्रैविशवयनश्रुते ॥ इदानीं तां शौचे ज्ञाननिमि
 त्तं कर्तुं कार्यं तत्र ॥ शुद्धिमुत्तरार्धे नाह ॥ जने पत्येव तस्मिन् नृनश्च निविबतमं
 गलार्थं युयोग्याः अपत्यं जाते तमंगलार्थं युगपत्यमंगलार्थं युग्मसु तस्मि
 न्बहुनितस्यां निशिबयोग्या इत्यन्वयः ॥ अथ मर्थः ॥ अपत्यं मंगलार्थं निज
 मीति यस्मिं दिने यस्यां निशि च निहितानि तेषु र्मसु प्रथमं दिवसादि साध्ये
 सु तस्मिन् दिने तस्यां निशि ब सर्वे सु तन्निनो योग्या अधिकारिणा भवति ॥
 तथा च व्यासः ॥ सुति या स निजमाजमं स दाना मेव ता ता सो या मनिमिनार्थ

मुदिज्जन्मनिर्दिष्टा॥ प्रथमेदिवसेष्वेदंशान्नैवसर्वदा॥ त्रिंशद्वेनेमुन
 कुर्वीतसुतेकंपुत्रनमिति॥ उत्तमशौचस्यसर्वस्यपुन
 र्विशेषभाह॥ सर्वशौचमिति॥ एतसर्वभाशौचमिति॥ सदासर्वकाले॥
 यतोः सप्तमी वनी वानप्रस्थ॥ बलव्योस्तेनउभयविधोब्रह्मचारी एते
 पांनो न वति॥ एतेयथाशयः ऋषेर्विद्विज्जशौचभाजोभवन्तीतिभावः॥ अथ
 येषुकार्येषुपुण्यंमुक्तिंतातकाजिकीमुदिसिषांतामस्यदशवत्तेनाह॥
 तन्मूर्ध्वसन्निवृत्तिरुपनवहीति तर्हि कृत्स्नदेशभंशास्वप्यनेन अतिपठन
 निषकुरुशिक्षातृणा॥ संप्रारब्धेषुदानोपनयन
 यजनआहुतुद्वतिष्ठान्नातीर्थाह्ययाजापयजि
 यनाहसरेष्वेवदर्थी॥ १९॥ तन्मूर्ध्वसंप्रारब्धेषु
 यस्ययाजानि कानि कार्याणि आजीविकार्थं विहितानि ते मुक्तये ॥ १९ ॥

संज्ञादीनां सयोशौचंनोभवतीति॥ तेनासंबन्धः॥ असंज्ञेति॥ अनाद्यनसत्र
 पुनती॥ अतनप्ररब्धप्रयश्चेत्तत्संज्ञाः॥ नवोराजोऽत्र॥ नः॥ नपवा
 न्नाजसेवकाः॥ इति तोयागकनासुलिगाध्ययवदिर्मकनी॥ अनेक
 मुतिपठनोबहुवेदाध्यापनशीलः॥ आनुशेरी॥ अनेप्रसिद्धाएतेषां सर्वशौ
 चनोपवतीत्यर्थः॥ संप्रारब्धेष्विति॥ दानादयउग्रवाताः प्रसिद्धाः॥ एतेषु
 संप्रारब्धेषु निःसंपाद्यमानेषु एतदर्थं एतन्निमित्तं कार्ये एतेः सञ्चारिभिः संसा
 ध्यमानकार्ये इति यावत्॥ एतेषां सर्वशौचंनोभवतीत्यनेन वसंबन्धमातर्थाय या
 जवर्गेष्वपि॥ इति तां दीप्तितानां वयसि यं कर्म कुर्वतां॥ सविश्रुतिब्रह्मचारी दत्त
 बलविदो तथा दाने विवाहे यज्ञेयसंज्ञाने देशविद्यने॥ आपद्यपि हि कथं सद्यः
 शौचं विधीयते॥ कथापदेदुर्भिदायाः॥ तथा प्रवेतो ववनपदि॥ कारवः हिमिने
 याः दासी दासातथैवव॥ राजानो राजभृत्याश्च सद्यः शौचाः प्रकीर्तिताः॥ इति दत्ता
 नीमत्युविशेषादप्यशौचापवादमेकानविशेनयत्तेनाह॥ नाशौचाशतयः स्युः

पतिवपतिस्तु तत्रानिदृयात्मिभुपाकात्याखंडिचौराश्रमरहितसुरापेयही
 नोपगासुःसंस्पर्शसर्वविग्रहिपतिवपपुष्टिवाकीर्तिनाशैरहेतुमुखेछात्रै
 वरास्त्रस्वेजनजलविधानाशक्योमतेपुष्पापतितासुरस्यस्यतरोक्तासु
 यत्पादिद्योतिनीषुवस्त्रीषुमारमृतासुवसुतासुवाशातयत्तारोनाभाभं
 स्युःतथाहोकाहोषेणहेतुनायपाभेउवेदनुक्तधर्माभासमाश्रयंततेपाषंडि
 नश्चविहितलेधागेरिणुःइतिवाच्योचोराःसुखसंस्पर्शाश्रमरहितवृत्तव
 उच्यतेराःपतिवपतिश्रमरहिताःसत्यविकारयत्कसमाश्रमसुरापेयवासि
 सुरापानरताःहीनोपगाः॥अप्रमेनसहसंभोगरताः॥अशुभतासुहोत
 यानाशानापिस्वरितिपूर्वणसंबंधात्तेश्विगमविवर्तिनांवेधा
 सदातीगर्वस्तस्मात्तदपीणमुद्विग्वंस्वदर्पादीनिवाकीर्तिश्रीं
 रंजीनयनार्त्तमाभिमुख्येनयेयतोसुततेहीतासुभक्तवराशाशोतातय
 स्माः॥अजिदंवाधतेषुनेदमित्यर्थः॥तथास्त्रिधापूर्वरास्त्रेकोहृत्स्वनाश्रि
 जतंवाधितस्त्रिधिविषयसनागादिअनाशक्रमविहितोन्तयागःआदिशब्दे

अबहेतुनापयतनादेवापभिप्रकार्थतेधयिजातयोनाशवसुः
 रन्यनेनसंबंधात्तदंज्यासेवज्याशोश्वरः॥पाषंड्यमाश्रितासु
 नोभर्तव्यःकामगादिकसुराप्यध्यात्मस्यमत्यागिन्यानशोवोद
 कभाजनानादितः॥इदानीमाशोविनायपुपादेयंतदिशतितमवन्तना
 हानाशोवशाककासाजिनलवणक्षारभीरामिषेषुपुष्टमूलयोष
 धिदधिमधुषुस्याजिलेक्षामनोयै॥इदयादद्यादिमानिस्वयमनुमत
 नावृत्तामिनोयतिनाताशेनेनाश्रिमेनापलिगतंवाधिसर्वंभुवि
 स्यात्॥२॥यतिःगतिश्चर्मरणांजातंममत्वंस्त्रिमेनामोवो॥ज्ञाति
 जातयोर्वंतस्त्रिदशत्रिमेवानिमतांतरलनेकाशाः॥अषुशकादिधा
 तनोर्ज्येतेषु३॥येषुआशानंनस्यातस्ताविजोषोभेनभसुनीतिवा
 अभिप्रायःअत्रनयउपसप्तम्यंतयरातीनाशोवमिन्नंननपत्येकंयेस्या
 निदयादद्यादिमानिस्वयमितिस्त्राभिनायमननाश्याम्यनुहोपादमानिशा

पतिपतिस्तुतव्रतविद्वधातिनीमुदोषात्सारवंडिबोराश्रमरहितसुरापेदह
नोपगसुसंस्पर्शसर्वविघ्नद्विहितेपतिपपमुदिवाकीर्त्तिआद्यैर्हतेमुख्येच्छाहर्ष
वशस्त्रज्वलनजलविषानासक्राद्यैर्मतेषु॥१॥१॥पतितासुस्मर्यतरोक्तासु
यस्यादिद्विहितेनीमुखस्त्रीमुमांरम्भुतासुप्रसूतासुवाज्ञातयज्ञाशोभाभाजो न
स्थुः॥तथादोषादोषेणहेतुनायेपापेउवेदातुक्तधर्माभासमाश्रयनेतेपापेति
नश्चविहितेतिधौगेरिणः॥इतिपावनशोराःसुधर्माव्यपारज्जनवृत्तातय
उपहाराःप्रतिष्ठाश्रमरहिताःसत्यधिकारेत्यक्तसमासुरापेयानिबिद्वा
सुरापानरताःहीनोपगाः॥अथमेनसहसंभोगरताः॥आसुम्यतासुज्ञात
योनाशोवाप्यस्यरितिपूर्वणसंबंधाःतैश्चविगमविवक्षितं॥तथा
सदर्शोर्गर्वस्तस्मात्तदयौण्णुद्विर्वज्रसदर्पीदीनविवाकीर्त्तिआडाःस्तं
दानीयत्तन्मामिमुख्येनयेत्तोक्तैस्तेहीतास्तेमन्तेनशोवाज्ञातय
सुः॥इतिवोधनेषुनेदमित्यर्थः॥तथास्वेच्छापूर्वशस्त्रंलोहंज्वलनोश्च
जलेवादिप्रसिद्धविश्वसनागदिअनाशकमविहितोन्त्यागःआदिशब्दात् ॥१॥

ख ५

अबहंतमश्वपतनादेःएभिप्रकारैर्मतेष्वयिज्ञातयोनाशोवसुः॥
इत्यनेनसंबंधात्तदुक्तयासुवज्याशोवाश्वरः॥पापेयमाश्रितासु
नोभर्तृधूःकामगारिकाःसुराप्यश्चात्मनोममस्यामिन्यानाशोवोद
क्राजना॥इति॥इदानीमाशोविनांयदुपादेयंतद्विश्रितमवनेना
ह॥नाशोवंशकक्राष्टाजिनलवहाक्षरभीरामिषेषुपुष्पमूलजोष
धिरधिमधुसुस्याजिलेक्षाममेयैर्दृष्टादद्यादिमानिस्वयमनुमत
नावन्तामिनोयातिजाताशेनेनासजिनेतापणितैवायिसर्वेषुमि
स्यात्॥२॥यातिःगतिश्च॥२॥जातंजन्तंस्त्रिभेदामाशोवं॥ज्ञाति
जाताशोवंतास्त्रिदशत्रिमेवानि॥मनोतरदत्तलेशोवमिषुशकादिष्व
मनोज्येतेषुइत्येषुआशोवंनस्यात्॥त्यामिषोमेसुनभूषा॥३॥तिवा
अभिजायअव्रनषट्पिसप्तम्यंतयदानीनाशोवमिषुनेनवस्येकमेव्या
निदद्यादद्यादिमानिस्वयमितिस्वामिनोवमननास्याम्यतुल्यारमानिशा

आदिशब्देनपयःपिबन्ति प्रभृति यदुपयुज्यते तसंग्रहः शूराहृतं धनादि
नायोदहंसीसदाहोप्यहहृति योजना सदाहोहो नभवति अतो यो
नयेत्यर्थः ॥ तदाहृमः ॥ यस्यानयति शूराभीतर्षाकाष्ठवाहं विना वि
तलं वसदातस्य सभा धर्मोपातदति ॥ अथ श्रुतिं श्रुतिमं रत्नं ॥ सवैतसी वि
दध्यादुपनयन विधेः प्राक्कारुणशाखागच्छेत्तैस्तद्विधेः सकलशानवि
सिद्धिः ॥ पुत्रोपनायनापनाभावे क्रमेण स्वकुलजननी व
शाश्वतः लोकोक्तानामनायनं नृणां प्रथमं दिवा विना विना स्तुतं कौतम
॥ २० ॥ एतस्यै

॥ २० ॥

एतसर्वं द्वादिउपनयनविधेः प्राक्तनसी संस्कारमनेत्रक्रमेण विदध्यात्
तायाचोक्तं लोकादिना ॥ तसीतो वादकं दद्यात् तसी संस्कारमेव ॥ अति
उपनयनानंतरं स्वशाखागच्छेत्तैस्तद्विधेः ॥ स्वस्वगच्छेत्तमार्गे
॥ विदध्यादिति स्पष्टमेतत् ॥ अत्र बोधे तत्रे ॥ द्वादिता ग्यात् ॥ यतार्थ
वोदिति ॥ यज्ञवज्रवैतस्य ॥ नुसंधेयमृदानी अधिकारि एनिरूपय
ति सत्रे तिस्रस्तैः सर्वशो बविधं प्रथम दिनमारभ्य दशाहंतं स्वगच्छे
त्तं कर्म ज्येष्ठः पुत्रो वरो वा विदध्यादिति संबंधः ॥ पुत्रभावे कर्तव्ये
षंदर्शयति ॥ पुत्रभावे क्रमेण ति ॥ पुत्रो एव भावे क्रमेण स्वकुलजः
साधितः सोदज्ञो यात क्रमेण ननी वंशजस्तदा वे शिष्यस्तदा वेत्ता वा
यी वा विदध्यादिति न्ययः ॥ सकले त्पने न दशाहंतं कर्तुं नैवेदनं क
मदतिस्त्वितन ॥ तथा च गृहपरिशिष्टे ॥ अत्र सगोत्रः स्वतो वी वादि
स्त्रिपदि वा पुमा वा अथ मेरु निगोद शासदशाहं समापयेत् ॥ अत्र गोत्रं

उवाभावेसविंशः शिष्याश्च द्युस्त दभावेसविंशयावीइति ॥ इदं न
 देह नियममाह ॥ यजेति ॥ यज्यस्मिने शेषमरिणं त्वेते त
 स्मिने वरेहो सर्वे दशा पर्यंतं कर्म नृन्यमित्यभिसाधितः ॥ अत्र देह
 नियमेशिष्यावीशेषमनुसंधेयः ॥ अथ यकाविशतिरुतः ॥ अनामाः स्वा
 न्मात्रेन जलकुतवहो नामवर्षत्रयोतः कामं बोधेनु नित्यो नवनपेउरेते
 यो जलकुतवहो ॥ नित्यो काकाविशेषादप्यपित मुखशः स्नापयित्वा वर
 स्वगं धायेः शोभयित्वा मन्मथस्वनने योग्यमाप्तेष्विष्या ॥ ११ ॥ आ
 नाम्ननामकृत्वा कृत परते मस्युपगते स्वान्मात्रे स्वननमेव ॥ मा
 त्ररः ॥ अर्थस्पर्धयति ॥ नजलेकुतवहो विनित्यहम ॥ नामवर्षत्रयोतः
 नामवर्षत्रयोतः तत्कारण्यवर्षत्रयोतः वर्षत्रयमधोपरते जलकुतवहो
 कामं स्वेच्छानुसंधेयते ॥ अर्थवर्षत्रयोतः नरं मल्लनकुतवहो परते
 नियतो भवतः ॥ अतस्ते विशिष्यमाह ॥ यो जलकुतवहो नित्यो काकाविशेषादर्थ
 याकागच्छितविलस्य नित्यो विसृष्टः ॥ स्वननविधिमाहवति ॥ पितृमुख

॥ २१ ॥

पितृमुखाः स्वनने योग्यं संस्कारविशेषतः काकाविशेषतो या निरवने
 विनाहं त्रैलोक्यादिने स्नापयित्वा ॥ अथानंतरं अवरयस्त्रगंधाद्यैः शोभयित्वा
 आज्यैर्पिथनिरवनेषु विनिशेषः ॥ अत्र च ॥ अत्र द्विवर्षे नित्यमेव कर्मादुद
 नं न तर्नित्योक्तवज्रोच्यते ॥ तथा ऊनद्विवर्षे नृनेति दधुर्धधवोव
 हेः ॥ अत्र लेख्यमुच्यते ॥ अथ स्नानसंयचनादिते ॥ नास्य कायो श्रिस्तं स्कारे
 नादिशार्थोदकक्रिया ॥ अत्र त्रिकाश्ववत्यक्कादिषु स्मृतमेव तु इति
 मनुवचनं ॥ ऊनद्विवर्षे नृनेति छनात् द्वि निरवनेद्वि ॥ यमगाथागा
 यमानो यमस्तं मनुस्मरन् ॥ इति त्रैलोक्यं मनुसंधेयम् ॥ अथ
 नुर्विशक्तिस्तं ॥ अत्रैकद्वयानगप्यावतिरुवति सुरं द्वि त्रियं तत्तरणं ग्राह्य
 इति वक्ष्ये ॥ अत्रैकद्वयानगप्यावतिरुवति सुरं द्वि त्रियं तत्तरणं ग्राह्य
 तौ ननु गाने तं कामः ॥ इति ॥ स्थलेषु बोधेयं विनवतिरुतः ॥ अत्र भावानेह
 क्तौ गाने ॥ अत्र निरुतं काकां म. तेन गयाः प्रसक्तद्वारोपश्चिमद्वारेण बहि

नापमित्यसर्वज्ञा तयो वषः॥ यः पूर्ववद्भूतैरस्मिन्नुपानुगच्छेत्॥
 अथ मनुगमन नियमो द्विवर्षाधिकमृतौ त्रैयः॥ तथा ह्युपानुगच्छेत्॥ अथ
 शानादनुगच्छेत् तस्योतिष्ठ मृतः॥ दत्ति॥ अत्रियं तस्य दारेण वै-
 श्यं चाक्षरं राक्षसं च भूते पितृदिशि दक्षिणं स्याद्विश्वं दक्षिणं तनना
 पयि॥ तस्यैवातयो वषः॥ यः पूर्ववद्भूतैरस्मिन्नुपानुगच्छेत्॥ अथ
 नुपानुगच्छेत् तस्यैवातयो वषः॥ दत्ति॥ एतन्मते श्रुते उक्तं चारण
 त्रिदिवः॥ पश्चिमोत्तरद्वयं तं सुपयासं ख्यं विजातयदति॥ इदानीं च
 केविशे प्रमत्तस्यानगमने॥ नैयमापवादमाह॥ ऊनद्विशरदुपरतामि
 ति॥ ऊनद्विशरदुपरतोऊनद्विवाधिकमृतौ सस्यामनुगच्छेत्॥ गमनेन
 यमेनेतदुपरतश्च नृगमनकृत्यता आवश्यकी न भवति रति यावत्
 अत्राविहर्षीतायास्तैव स्मृतिरेव भूतेः॥ अथ श्रुतं स्मृते तत्रैव॥

नेहो प्रमाह॥ श्रुतेः स्थष्टो वषोऽपरितीति॥ यदि मृतः त्रेतः श्रुतेः स्थष्टो
 वषोऽकृद्भवति तदा त्रेतभावना मुक्तिः॥ एतेन समुद्रात्तदादि स्थितिः
 ये॥ तथा च मनुः॥ न विप्रस्ये मुतिं शुश्रूष्य मृतैश्चैव॥ अथैव
 स्यादुक्तिः सास्यां श्रुतेः स्थष्टो वषोऽपरितीति॥ अथैव विंशतियत्नेन॥ इदं दत्ते
 विशेष्माह॥ ज्ञातीनां मातृपित्रोरपि परमगुणोत्तमं भोजयन् प्रजासं-
 खीयया ज्यैश्वर्यगुरुसुहृद्वा ज्यक्रानो ययेष्टु॥ न ब्राह्मणं ब्रह्मचारिणं
 यतिपतितं स्त्रीपार्ष्णं हि नो हरादुच्यते॥ अप्रजानं लज्जन्थनानं हं कासेलु-
 म्भकाः॥ २५॥ ज्ञातयाः सपित्राः सोदकश्च मातृपितृ तस्यैव प्रसिद्धौ परमगुरुता
 यो ज्ञातामहश्च तेषां अत्र उदकादानं तस्यैव रति यावत्॥ सपित्रां नो सपि-
 त्रोदेशेन सोदकानां सोदकोद्देशेन पुत्रस्य मातृपित्रोः सुदेशेना तथा॥ अत्रैव
 श्रिनः॥ अत्रापोद्देशेन नोद्देशेन स्यात्तामहोद्देशेन च यदुदकादानं तन्मृत्युमिति॥
 तथा ह्युक्तं ब्रह्म॥ सप्तमादशमाह पिता तयोऽप्ययं तपः॥ दत्ति॥ ताया॥

किंनो

एवमातामहव्याये त्रेतानामुन्न क्रियते ॥ इतरत्रिनियमाभायमाह ॥ अ
 यमित्रेतिमित्रसखा ॥ प्रतापरिणीतादुहितस्यसावस्त्रीखेयादयः प्रसि
 द्धाः एतेषांमन्त्रोदानेययेछैरुद्धयोनवतिननियतमितिमात्रः ॥ अत्र
 पियत्तवल्गुः ॥ नामोद्वेससखिप्रजास्वस्त्रीयम्यमुरस्त्रिजामिति ॥
 केषांविदुद्वेदानेकृतेनापवादमाह ॥ नब्राह्मणेष्वादिनावात्यसावित्री
 पतितः ॥ अत्रवार्थादयः प्रसिद्धास्तेत्रेतायोद्वेनरद्युदित्यन्यः ॥ येभरति
 ॥ अत्रेतामाहयेति ॥ येनत्रेतप्रसंगेपिजनजनलकथनानहंकाः पिंरा
 योग्यास्तेषुदशदिनद्युदित्यर्थः ॥ तेपिकेइत्याकौक्षमाह ॥ तेति ॥ तेन
 वनः सुप्रवीणापवेति ॥ तथायस्मतिः ॥ नब्रह्मचारिणः कुतुसुद्वेपतिकास
 या ॥ तथाययदममुराका ॥ स्त्रीवाद्यानोद्वेदद्युतेनात्रत्याविधमिणः ॥ गज
 मर्तदुहत्स्वेयस्यराय्यश्रेवयेषितः ॥ रति ॥ अथमृशतिवृत्तेनसंस्कारा
 ननरंयज्जर्षदेतदाह ॥ संस्कृत्यानीक्षमाणाः सन्नवकुलमुबोबालपूर्व

॥ ३७ ॥

वृत्तिना ॥ नादपेयद्वयं पयसि सवसना एव वारं निमग्न ॥ पाषाणे त्रिः स
 क्रदा प्रतिदिनमुद्वेगं बालो दक्षिणस्याः द्वे त्रै त्रै रश्रुत्वा ये मतवति विशि
 तुत्राश्रुत्यास्ते दीरवा ॥ १५ ॥ ते सन्नवकुलमुबः समस्तज्ञातयोबाह्वर्च
 बालप्रमखाः त्रैतसंस्कृत्यदाये हयिना संस्कारस्त्वामीक्षमाणा नादे
 ये पयसि त्रैजित्या यद्वर्षं यद्वपुरस्सरं यथाभवति एवं सवसनाः सवस्त्र
 एव वारं निमग्न पाषाणे त्रिः त्रि वारं सन्नवकुलमुबो वारं ना प्रतिदिनं प्रत्यहं दश
 दिनं यावत् ॥ उद्वेगं दीरवति संवेधः ॥ उद्वेगं नवमे देन दिव्यं यमं विश
 दयितुं नाचि शिन विब्राह्मणैर्यादिना बालो मत्तवति दक्षिणस्या दक्षि
 णमिमुखाः क्षत्रिये मतवति उद्वेगः विशितमतवति प्राश्रुत्या रति ॥
 मूर्द्धन्वियमः ॥ अत्रयथाविभागे शरीरमग्नौ स योज्य अत्र नवै समाह्वाने
 म्मुपयंतीति शानापस्मतिः ॥ त्रैतस्य बोधकायथा यद्वमुरमवती र्यनोद्वे
 येमु उद्वेगं त्रैतसि नवपुरपस्ययत्ने पचीतवाससा दक्षिणमिमुखः ॥

५ ए

आनि एवोदशुखाः प्रत्यशुखाश्च। त्रिपदैष्ययोरिति प्रवेतोचनं
ताथससञ्चिबं तु दचं नाम गोत्रे ए॥ वाग्याना इति याज्ञवल्क्यस्मृतिः।
त्रिप्रलेकं कुयुः त्रैतस्य वि० त्रिप्रवेतवयनमूलमित्यनुसंधेयम्॥ अथ स
तविशेन वत्तेनोदशुखानां नंतरं यत्कार्यं तदाह॥ स्नापुभ्योपितत्र त्रिनिश
मनशानात्तावयोत्तं शं वाक्रीतोत्पन्ताशनावा मिषजवणपयक्षारमं
नन्यजेदुः॥ अस्मिन्मंगलानि नव्यसनहसनमुद्रोदनोच्चसना निता एणोस्मि
ए० कितो ते दगति वि० ताः संविशे वि० शो० उ० शि० शायना ॥ १॥ ज्ञातयस्त
त्रपयसिभूयोप्यु० ननंतरं पुनस्नापुः स्नानं कुयुः॥ तस्मै यत्तं नृत्तं नीवोत
दाह त्रिनिशमिति त्रिनिशं त्रिदिनमनशानाः सं० अत्रो ज्ञाना संतः अ० निश
महोरात्रं वा अनशानाः अ० कितोत्पन्ता वा संतः क्रीतं कृ० ये ए॥ प्राप्तेऽस
वे० अयाचितं प्राप्ता आ मिषजवणपयक्षारमं नन्यजेत्॥ पुनस्स्यु
॥ अथाऽवस्त्रीसंगं मंगलानि नव्यसनहसनमुद्रोदनोच्चसना ॥ १॥

नानिन्यजेदु० त्रिपूर्व ए० नव्यः॥ अथ निशाद्येवमाह॥ ता एणोस्मि ए० कितो
इति॥ ता ए० र० ए० नि० त्रि० नृ० यदा स्तर ए० तन्ना रों तेन अस्ती ए० आ० कादि वा
याभूमिः तत्रातिनि य० ॥ बलवर्मादि नियममुक्ताः॥ ए० शि० शायसंविशे
मु० त्रि० त्रि० ए० म० न्य० ॥ अत्र अ० त्रि० ज० शि० शायना भूतो स्वपेयुस्तेप० प० किति यो
इ० व० न्य० व० न्य० ॥ प्र० न० व० ज० त्रि० यः प्र० स्तरं अ० ह० म० न० श्रु० त० आ० सी० र० वा० अ०
तोत्पन्तेन वा वत्तं इति० रं० किति० व० सि० छ० व० य० न० म० ॥ अ० स्तरं ज० व० ए० न० ता० सु
० त्रि० म० ज० अ० श्रु० तं अ० ह० म० मा० सं० श० न० व० न० अ० श्रि० शाय० तं रं० स्ते० प० य० ह० दि० ता० वि
ति० म० पु० व० य० न० म० त० यः॥ प० श० य्या० स० नि० ने० ब० व० वा० रि० न० श्रु० सर्व० इति॥ गो० त० म
य० य० न० म० ल० मि० ल० नु० सं० धे० य्या० अ० या० हा० वि० शे० न० व० ते० न० द० रा० ह० सं० व० छि० न० वि० धि० न
ह॥ सं० स्मृ० तौ० दर्श० मु० जे० स० म० पु० द० ह० न० तः प्र० त्य० हं० पि० उ० मे० व० म० वे० वा० व० पे० त० प्र० य
दि० वं० से० न० च० रु० द्य० मे० वो० प० रि० हा० त० ॥ हा० हा० क्री० दे० व० ग० ए० यं० व० य० न० दि० न० मि० दं० वा० दि०

ने.भा.

तो क्रान्ते एतन्नेकस्मिन्नमेवाहनिनवमदिने वासुपेते तु नैतत् ॥ १२० ॥ स
 स्मन्ती दाहको दहनतः ॥ दहनानंतरं प्रत्यहं प्रतिदिनं दर्पयुजं भूमावेवेति ॥
 भूमावेवास्त्रते दर्पयुजं के त्रं पिउं समं पुयथा भवति ॥ तथा आचपेदव्यात्
 दशाहं एवैकमेव पिउं दद्यादिति भावः ॥ तथा स्मृतिः ॥ नवमि वै दै सै दद्या
 न्तं व पिउं तां समाहितः ॥ दशमं पिउं मृत्सु ज्योति रोषे मुविर्भवेत् ॥ अत्र भूमा
 चित्त्यनेन वा आह्लादिव्यावृत्तिः ॥ स च तातुक्तं शंखेन ॥ भूमौ माय्यं पिउं
 पानीयमनुलेपनैरुदध्वा रिति पिउं दाने द्रव्य नि यममाह प्रथमेति ॥ प्रथमदि
 ने यज्ञरुर्यं तदेवोपरि दद्यात् दशाहं कर्त्तव्यं न तु द्रव्योत्तरमुपादेयमिति
 यावत् ॥ तदुक्तं शुनः खेपनुनिना ॥ शा लेना स भक्तु भिवा पिशा के वीप्यथ निव
 पित ॥ प्रथमहनि यद्रव्यं तदेव स्याद् दशाहं ॥ अथ वपन कालमाह ॥
 दाहरेवेति ॥ चमनदिनं दाहा क्रान्ते वगण्येन तु मरण दिना दिति अस्ति संवयने
 उदाहृता क्रान्तस्तु यथा विधीत्यंतिरो वचनादिना वः ॥ इदं वपनं आदिति

स

न नो दाह दिन तो यानि चत्वारि दिनानि ते औ वतु र्णां दिनानां मध्ये एकस्मिन्दि
 ने दाह तः सप्तमे वाह निनवमदिने वा कर्त्तव्यमिति विशेषः ॥ तथा च संवत् ॥ वा
 पने दैतनी रे वा सप्तमिन यमेतया ॥ अस्ति वन दै शर्म दिवा त जौ अने स र्ति ॥
 तदा यस्मत्पतर पि ॥ द्वितीये संवत्सि संवयन इति ॥ तथा वक्ष्य सु र पि ॥ वयु
 लं देवै स्ति संवयनं कु र्वा नी जे पां गं गं भ सि प्र तै पा र ति ॥ अथ एकोन त्रि शो न व
 तेन वपनारि धि माह ॥ वक्षी यस्तु कृ ते त् परि वपन न ख छे नं स न क्वा ने म ध्ये
 वा त्रे वि दू तः पितृ पर म पु तं धे व वा पा दि नित्ये वा ॥ अत्र स्मार्त्तं भु भा र्थे भू मित
 म भू मितं स्व स्व गृ हो र् वि दि त्वा स त्वा दाने व द द्या द मु न य भि रे म सु रे भ्यः भु भा
 य वा ॥ अत्र स्मार्त्तं भु भा र्थे भू मित ॥ १२१ ॥ वक्षी यस्तु व द सं स्ति ते स ति पु नः सू त
 कां ते दश मे ह नि उ रि व प नं न ख छे द नी यं व्र नी यां सः कु र्मु रि ति शो वः ॥ उ क्तं तु
 परि वपने सू र्द नि शे श म् भु व प नं ॥ अथ वा मं ध्ये के यि न्म ध्ये आ शो व म ध्ये दि
 नी त नी ये पं य मे वा दि ने क र्त्तव्य मित्यु नः ॥ इति देव ल वचनं ॥ दश मे ह नि सं वा
 ते स्ताने श माह हे भ वे ता न त्र ता नि श सं स्ति

अवहृतम् उपतनादिपुष्पिः प्रकृतं प्रतेय

आवनाम्

ममपुराणम्। नोपशान्तेरनिधानउक्तं। नस्तन्निधेयमाकाशेशरा
त्रपयस्तथा। सर्वेनापोशेत्यर्थमध्वश्चमविनाशनमिति। १।

